श्चिमाभिमुखत्वेन प्रवृत्तत्वादेतेषां श्रीरपि प्रतीची प्रतिकूलगमना सती तेभ्योऽसुरेभ्यो निवर्त्तयिष्यते" इति ॥ अतोऽसुरवदिदानीन्तनस्य आहिताग्नेरपि अन्ते पराभवो भवति ।

अथान्वाहार्य्यपचनस्य प्राथम्यं निराचष्टे । "साऽशृणोत् । देवा अग्निमादधत इति । तदगच्छत् । तेऽन्वाहार्य्यपचनमग्र आदधत । अथ गार्हपत्यम् अथाहवनीयम् । साऽब्रवीत् [५] प्राच्येषाꣳ श्रीरगात् । भद्रा भूत्वा सुवर्गं लोकमेष्यन्ति । प्रजान्तु न वेत्स्यन्त इति । यस्यैवमग्निराधीयते । प्राच्यस्य श्रीरेति । भद्रो भूत्वा सुवर्गं लोकमेति । प्रजान्तु न विन्दते" इति । पूर्व्ववद्व्याख्येयम् । अत्र गार्हपत्यादूर्द्ध्वं प्राङ्मुखप्रवृत्तेर्देवानां श्रीरपि प्राचीं प्रवृत्ता । प्रकृष्टं पूर्व्वदिगवस्थितं स्वर्गं अञ्चति गच्छतीति प्राची । तस्माद्देवानां स्वर्गप्राप्तिर्भविष्यति किन्तु प्रजाहेतोर्गार्हपत्यस्य पूर्व्वमाधानाभावात् प्रजां न लप्स्यन्ते । एवं तादृगाधानकर्त्तरि यजमानेऽपि द्रष्टव्यम् ॥

अथ गार्हपत्यस्य प्राथम्यं विधत्ते । "साब्रवीदिडा मनुम् । तथा वा अहं तवाग्निमाधास्यामि । यथा प्रप्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जनिष्यसे [६] प्रत्यस्मिँल्लोके स्थास्यसि । अभि सुवर्गं लोकं जेष्यसीति । गार्हपत्यमग्र आदधात् । गार्हपत्यं वा अनु प्रजाः पशवः प्रजायन्ते । गार्हपत्येनैवास्मै प्रजां पशून् प्राजनयत् । अथान्वाहार्य्यपचनं । तिर्य्यङ्ङिव वा अयं लोकः । अस्मिन्नेव तेन लोके प्रत्यतिष्ठत् । अथाहवनीयम् । तेनैव सुवर्गं लोकमभ्यजयत् [७] यस्यैवमग्निराधीयते । सप्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते ।